

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ!

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul

pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

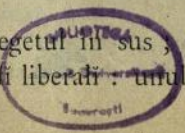
Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

PITICUL ȘI URIAȘUL

240000

Sculptorul Dubois l'a făcut pe Brătianu cu degetul în sus, pe conu Mitiță Sturdza o să l' facă cu degetul în jos. Ast-fel se caracterizează de minune cei doi șefi liberali: unul mare și tare, celălalt mititel și nema puterința.

BRAȘOAVE

Explicația unei romane. — Altă anecdotă despre Kneazu. — Păfania d-lui Basarabescu. — Una a lui Mitică. — Rișca prefectului de Suceava.

Mă'nebunesc după romanele la modă.

La modă actualmente este cunoscuta romanță «Fă-ne Doamne iar copii», pe care mi-au tipat-o zilele astea pe toate tonurile lăutarii în grădina Eliad la moși.

«Fă-ne Doamne iar copii», — adică cum?

Uite-așa devine cazul:

Pesemne că un stimabil oarecare ar dori ca scumpa-i jumătate să-i mai facă un copil, și se roagă la Dumnezeu să-i îplinească dorința. Dar bine cetățene, ce crezi că Dumnezeu a deschis fabrică de copii? Cerescul tată a făcut o singură dată doi oameni, pe Adam și pe Eva, dar d'atunci a renunțat la această îndeletnicire spunându-le: creșteți și vă înmulțiți.

Prin urmare, cetățeanul din romanță să-și ia gândul că Dumnezeu o să intervii în menajul lui ca să-i creeze moștenitori.

Cel mai bun lucru deci e ca să adreseze o petiție în acest sens vreunui bun amic al casei, și atunci romanța se modifică ast-fel:

«Fă-ne monșer iar copii!»

* * *

Am povestit în numărul trecut cite-va anecdote din viața răposatului Costică Kneazu.

Un amic ne mai comunică una din cele mai nostime.

Cică odată Kneazu, beat krup, căzuse jos și adormise. Un ciine se apropie de dînsul și începu să-l lingă pe obraz. Atunci cei cari erau în apropierea lui Kneazu l'au auzit murmurînd cu ochii închiși:

— Incet puică, încet că mă tai!

... Pasă-mi-te Kneazul își închi-puia că se află la bărbier și lua limba ciinelui drept briciu!

* * *

Ziarul «Adevărul» a publicat deunăzi portretul talentatului nuvelist Basarabescu, iar de desubt a scris biografia poetului Th. M. Stoescu.

Se știe că «Adevărul» a mai publicat acum cîțiva ani portretul lui

Mircea Beraru și a spus că e poza lui Șabechi.

Am interviewat pe d. Basarabescu care acum se află la Ploești și ne-a răspuns:

— Nu mi-e necaz de alt-ceva, dar sub portretul meu spune «născut la 1860». La dracu, nu sunt așa de bătrîn! Din cauza «Adevărului» n'o să mai pot să mă'nsor!

* * *

Una a lui Mitică, eroul lui Caragiale.

Mitică propune unui prieten să meargă la Moși:

— Hai la moașta dragă!

Și Mitică rîde foarte satisfăcut de această spirituală glumă.

* * *

Gazetele publică un anunț al «Lotăriei Rișca Filticeni» în care se spune între altele:

«Tragerea se face cu sistemul nou adoptat cu bile în prezența personală a onor. d-lui prefect de Suceava.»

Ori, noi știm că sistemul cel mai nou de tragere este cel inventat de Parisianu. Și mai știm că «rișca» se joacă cu «cap și cu biserică». Să vedem dacă d. prefect se va conforma.

Kiriak Napadarjan.

AUTENTICĂ

Ionel e'n clasa 'ntăi primară.
E-un leneș... fără concurent!
Deci, curios să nu v'ă pară,
C'o să rămie repetent.

Dăună-zi, Kinderul s'apucă,
— Auzi ce mi-l învață dracu? —
In loc la școală să se ducă,
Fură tutun de la babacu,

Se urcă 'n pod, face țigare,
Fumează... nu măi ține cont.
Dar.. cerberul de servitoare,
Dă peste el taman la pont!

— «Aici erai?... Nu ție rușine!
«Mă duc să spu la cuconița...
— «Pă cine să spu fă? pă mine?
«Da'ce, io nu spu la mămița,

«Că erî îi așezai cravata...
«Ce crezi că eu nu v'am zărit?...
«Și te pupai mereu cu tata...
— «Nu te spu draghe — am glumit...

Victor.

NINA ȘTREGĂRIȚA

Frumoasă Nină mă vei ierta oare cînd vei citi aceste rînduri? Da, sunt sigură, frumoasă floare de seră cu petalele de foulard și crep de chine! Sunt sigură că vei rîde mult, și cu drag îți vei privi în oglindă frumoasa față rizătoare.

Iubite cetitoare și stimați cetitori (ca să nu birfească amicele). Nina e floare de seră, v'o repet.

Naltă, subțirică, mlădioasă și blondă, ea se pudrează doar' ca să-i miroasă fața!...

Cînd în trăsura de casă, ea trece în sbor spre conservator, ori-ce vietate cu mustași și redingotă trebuie să suspine în urma-i; atît de irezistibil sunt ochii ei verzi, și atît de minunat e echilibrul micii canotiere pe buclatu-i păr blond.

Și are numai șai-spre-zece ani, stimați cetitori!...

Din moși strămoși Nineta e nobilă. Nicî o bunicuță cit de depărtată nu și-a cusut singură jupele, nicî una n'a știut cum se prepară bulionul.

— Fi donc! L'abominable chose!

În vinele ei curge singe albastru. Singe nobil degenerat, care dacă murînd n'a fost sigur că lasă în urmă-i regrete, a fost însă foarte sigur că lasă o mare avere.

Soția lui, femea de marmoră și oțel (ca de general) își supoartă cu bărbăție văduvia. Nicî-o lacrimă nu i-a brăzdat fața, nicî un matineu nu se poate fâli că i-a simțit pieptul suspînd.

Ei măcar că se duce decoltată la operă, măcar că-i plac multele înțelesuri ale glumelor parisiene, ea totuși e mamă severă, matroană în splendida-i locuință.

Matild și Ninette sunt două sfinte. Nimeni încă nu le-a zărit la geamuri, nicî un vînticel nu le-a pntut surprinde seara prin par.

Și... totuși, Nina e ștregăriță! Hm, erați poate sigure de așa ceva iubite cetitoare!

Dar eă, ferească S-fta Ana, eă, subsemnata, nu pot afirma aceasta.

Ci chiar surioara ei afirmă. Ea nu scapă cea mai micuță ocazie fără să nu repete, lui maman, lui tanti și chiar bunelor amice:

— Nina, e foarte, foarte ștregăriță!...

— Dar ce face Nina, veți întreba stimați cetitori.

— Nimic! E nevinovată drăguța, mai nevinovată de cit subsemnata în afacerea falșurilor, etc.

Dar... cînd ambele surori es la plimbare în trăsura, vietățile cu mustețe privesc numai la Nina, par'că Matilda nicî n'ar sta alături, gătită foc!

— Fî, vedeți asta-i pri-ina cauzei!

Dar Matilda n'are cum-va ochi, ori nas, gură? etc.

Mă rog opriți-vă! Matilda are nas, gură, ochi!

Are ochi mari, bulbucăți, negrii. De sigur eă răposatul general a fost furios devenind pater familias, căci Matilda pare tot-d'auna fur'oasă. Chiar cînd vorbește

La teorie :

Sergentul. — Caimac Tănase, ia spune-mi tu ce-i un substantiv abstract?

Răcanul. — S'tantiv a'stract e un ăla pă care nu'l putem pipăi.

Sergentul. — Bravo măgarule ; ia dă-mi un egzemplu.

Răcanul. — Nevasta lu don căpitan Frigăroiu, s'trăiți, pen'că dac'am pipăi-o ne-ar minca Tirșoru !

c'un june ofițer de cavalerie ! (Inchipuiti-vă dragi cititoare !)

Și-are gură—dar prea—să-i zic, buzată ?

Și-are nas — dar prea mic, șt romînul, cum e el al naibii la botezat «nas cîrn» !

Iată de ce Nina e ștregăriță ! —

Dar eî prea puțin îi pasă de această afirmare. E destul să se uite în oglindă și-î trece ori-ce necaz, ca și cînd ar descînta-o de deochi, meștera oglindă !

Și—să vă mai spun ceva ? Da ?

Nina e poetă ! Adică serie versnri re franțuzește și chiar pe romînește. Poetă în regulă !

Toate amicele știu, ba au aflat și dușmancele că Nina publică în «Curier de la Mode».

Știau toți și toate numai junele Biradora nu știa. Și în seara cînd o tanti-i-a șoptit «la jeune fille est poète» Biradora a rămas extaziat. Amorul își făcu din tivda-i seacă făclie !

(Și ardea bine că era junele cam vechiu de zile !).

Ca o stafie începu a rătăci pe lingă locuința blondei Nina.

Căuta ocazia să-i declare son ardent amour ! Și ocazia veni, căci e hoțomană ocazia !

Maman juca șah în salonaș cu son cousin Sașa. Matilda sta lingă maman cu gîndul aiurea... Nina se culcase, căci eî nu-i plăcea cusinul lui maman.

Biradora cu-n pol de aur făcu să cadă feciorul într'un somn letargic.

Atît mai putu rosti sărmanul serv :

— D-ra citește în camera eî, la stînga, ușa întîi !

Dar Nina doarme, visează : a venit «El cel mai frumos răsboinic cavaler», și-i spune, îi spune ceva, dar nu poate pricepe. Se silește să audă și — se trezește.

Prin sală se aud pași greoi, furișaiți. Nina buimacă sare din pat, împiedicîndu-se în lunga haină de noapte.

Abia avu vreme să se repeadă la ușă.

— E un hoț în sală își zise copila în gînd.

— Mademoisell ! se auzi un glas gros.

Nina dădu înlăturî perdeaua. Un om mic și gros, cu capul gol, cu figura tare comică o privi drept în ochi.

— Mademoisell, am venit să vă spun că mor !

— ? !

— Madonă. ah, melpomene te ador ! Cade în genuchî, cu-n mare gest tragic. — Viața mea madonă-poetă o depun la piciorușele tale ! Zeiță. Te implor ! Muză inspiratoare ! Frumos imm eliziac te ador !

— Ha, ha ! ha...iți !

-- Blondă Ceres și eî sunt poet ! Te aadoor !

— Bravo, biss ! Boufon !

Biradora nu înțelege ce-i spune și continuă aproape țipînd.

— Ah, lasă-mă să-ți sărut piciorul ! Ori mina ! Sanzio madona !

— Biss ! Boufon ! Bravo !

Și rîdea drăcoica, uitase de maman, de Matild, petrecînd de minune.

— Ah crud, am bravat infernul ca s'ajung la tine ! Lasă, ah, lasă să te sărut. Și încercă să împingă ușa.

Nina îl lovi zdravăn cu ușa peste degete.

— Du-te acasă și ia bromură, cher boufon !

Indignat, Biradora isbucni :

— Rizi de mine, eî, licențiat în filosofie, doctor în chimie, sociologie, anatomie ! Cavaler al crucei de aur, ofițer al legiunei. Artist diplomat. Mare...

— Ia bromură, cher boufon, și Cusin Sașa a luat cînd a rămas neavansat și i-au trecut furiile. Parol cher ! Și frumoasa fată rîde uitînd că-i decoltată.

Biradora, răpit, murmură :

— Ah, blondă madonă-poetă, sunt italian, ca un vulcan imi clocotește în piept amorul. Lasă-mă să-ți sărut minușita. Veneră belă ! Sunt un... nen...

— Eși afară, canalie ! Vibră glasul de oțel al generalei, vinătă de minie.

Intr'o clipeală nu rămase lingă ușă de cît un enorm șapoelac. Pe cînd Nina căzu pe sofa făcînd pe leșinata.

De atunci Matilda repetă și cu mai multă siguranță consolatoare :

Nina e foarte ștregăriță !

D-voastră ce ziceți, dragi cetitoare ? Celui mai nemerit răspuns ofer un premiu de 000 milioane lei.

Mimi Pinson.

EPIGRAMĂ

Unui răposat în ziua de St. George

Maî cuminte, de cît alții —

Le-a lăsat pe toate baltă

Luîndu-și casă cu chirie...

Toemai pe lumea cea-l'altă.

Ionescu-Quintus

GAZETA IN FAMILIE

Dumnealui citise fondul și oare-care informații ;
Căci de, om politic este al sărmanei noastre nații.
Dumneai citi romanul : «Contele în închisoare»,
Ce se publică de-o lună și mai are încă urmare.

Domnișoara, o brunetă cu ochi albaștrii, frumușică,
Cu iuțea o întoarse la : «Publicitatea mică».
Și văzînd : «La cinci, spre seară la șosea. Gurițe-o mie»
Scoase un oftat, puternic și căzu în reverie.

Berlin.

Nicușor, în drept «studinte», îmbrăcat cu eleganță,
E «en dèche». La «Cazes» nu joacă de cît numai pre-
[feranță.
Și aruncă pe gazetă, ochii triști și plini de jale.
Poate mai anunță vr'unul care dă'mprumut parale.

Fani o citea acuma. Un băiat ce repetent e
De doi ani în clasa patra. Se uita la «accidente».
Dar de-odată, coana soacra, de mijloc cam îndoită,
Îngîna : «Fănică ad'o... ad'o aici că sunt grăbită».

Ionescu-Quintus.

O NOUA FAZA A FEMENISMULUI

—Studiu critic asupra unor noii propunerii—

Chestia feminismului nu e ca toate chestiile, care mai curînd or mai tîrziu sfîrșesc prin a se învechi și a dispărea din circulație.

Cînd ți-e lumea mai dragă, cînd evenimentele importante ca falsificările de la finanțe, mărețe ca vizita d-lui C. F. Robescu la Petersburg, or groasnice ca măcelărirea regală de la Belgrad, cutremurâ Europa și globul, odată te pomeni că iar îți ese înainte chestia feminismului.

Se vede că biata chestie a sfîrșit prin a se confunda — cel puțin la noi — cu d-na Smara, care de asemenea are talentul d'ați cădea hordu-belea pe cap atunci cînd ai mai puțină poftă de spnachidism național.

Dovada am avut chiar zilele acestea. Toată suflarea romînească era impresionată de dramatica întîmplare de la Birlad, cînd ne pomenim în unele ziare cu niște chilometricec ronicî asupra chestiei feministe.

În acelaș timp, pe cînd la congresul Ligei se discuta cu gravitatea ce o comportă cesiunea, despre viitorul acestei instituții, apare pe ușe d-na Smara și începe un discurs care în cîte-va minute lasă sala ședințelor goală ca o pungă proletară.

Față decî cu această nouă incursiune a acelor două elemente distrugătoare de bună dispoziție, ne vedem siliți a interveni cu autoritatea noastră recunoscută, pentru a restabili ordinea și liniștea.

În ce privește pe d-na Smara, perseveranța d-sale luînd proporțiile unei manii demne de compătimire, îi acordăm indulgența noastră suverană.

Să vedem însă ce mai e cu feminismul.

* * *

După datele pe care ni le oferă articolul ce avem la îndemînă, ar fi vorba de o propunere pentru întoarcerea organizației familiste la anticele vremuri ale Dacilor.

Cum mergeau lucrurile la acești o-neși bărbați pe care străbunul nostru Traian i-a expediat fără retur în păgînescul lor rai ?

Dacăi aveați în fie-care an o serbare la care fie-care femeie trebuie să-și aleagă pentru trei zile un bărbat, dacă era în vîrstă de peste 16 ani și sub 30 de ani. Mai înainte și după aceea nu ; dar în timpul celei mai mari forțe și capabilitate de procreare, fie-care femeie trebuia să se mărite în fie-care an pentru trei zile. După aceea toți bărbații părăseau țara, se duceau la graniță la lupte, expediții de pradă, vînători, pescuit și după ce trecea anul se întorceau, pentru a face o nouă căsătorie. Era interzis cu cea mai mare strășnicie de a se căsători încă odată cu aceeași femeie.

Bunii Daci aveați niște legi foarte severe ! Trei zile ! Numai trei zile, din care trebuie să se scoată ceasurile rezervate mîncării, somnului și celor-l'alte trebuințe mai mult ori mai puțin inexorabile !

Trei zile de dulce, după un an de post, — iată ceva de care să se îngrozească și cel mai bigot călugăr, iată un termen, contra căruia ar putea protesta azi chiar un client regulat al onor. d. dr. Thör.

Se explică acum de ce se duceau cu bucurie la moarte. Apoi viață era aia ? E regretabil însă că nu ni se spune cînd era la dîșii «timpul celei mai mare forțe și capabilitate de procreare», căci, de, poate că acest amănunt, ce de sigur, nu'l vom găsi nici în biblioteca Academiei, nici a Senatului, — ar servi multora dintre contemporani, amărîți că nu pot descoperi anuala epocă a «capabilității».

Care va să zică asta era la Daci.

* * *

Cum s'ar putea închipui astă-zî aceasta stare asupra căreia nu mai insistăm ?

Toți bărbații ar dispărea pe timp de un an, — ar fi un Stat de albine. Femeile vor cîștiga singure banii, își vor crește toți copiii, firește că școalele vor fi întreținute numai de femei, bărbații vor emigra și dacă n'ar fi războaie, să caute să cîștige alt unde-va bani și să aducă acasă tesaur, după norocul și puterea lor. Cu mijloacele de comunicație de astă-zî, bărbații ar putea să vadă unele țări și să-și încerce norocul peste tot locul. Femeile nu vor întreba de ei, n'ar primi scrisori neplăcute,

femeile n'ar mai cere bani și întreținere, copii n'ar avea, ei numai bucurie, de a aduce acasă o altă soție, pe care și-o va găsi la serbare și să trăiască bine timp de trei zile.

Iată o năzdrăvănie pe care, necunoscători în ale dragostei dacice, nu ne-o puteam închipui.

O «căsătorie» cu termen atît de redus nu putea să viseze nici don Juan, faimosul calpuzan care apare cîte-odată și pe scena teatrului nostru național.

Fără a ne estinde în considerațiuni mai largi e sigur însă că aceasta nouă fază a feminismului n'ar întruni nici trei adepți.

În adevăr, or cât le-ar plăcea femeilor să varieze — de bărbați nu mai vorbim ! — sentimentele și persoanele, este incontestabil că acelaș nenorocit termen de trei zile strică toată combinația.

Așa e, or fi devenind nesuferite «lanțurile» pe care bărbații le pun de gîtul femeilor, cînd afurisitele de «lanțuri» sunt purtate în permanență, — dar și ca să le simtă numai trei zile pe an, uite, greu m'ar putea convinge cea mai energică feministă, fie ea și «intelectuală», că primește cu bucurie asemenea regim.

Stranie «serbare» ar fi cea de trei zile !

Să dai o avere și n'ai găsi cinci perechi, care să iasă la plimbare, cum se cere la serbări, în zilele astea.

Din trei-sute șai-zeci și cinci de zile, să nu te poți ocupa de funcțiunile tale sociale de cît în trei, și să mai fii și în epoca «capabilității», — iată o perspectivă care destină nouilor propunerii cea mai formidabilă opoziție pe care a avut-o vre-odată vr'un proiect omenesc.

Cît privește opinia pe care bărbații o pot avea despre asemenea dacice aberații, suntem siguri că toți, ca unul se vor ridica, convocînd chiar întruniri de protestare la Dacia contra acostui atentat la rațiunea lor de a fi.

Argumentele ce le-ar invoca credem că e de prisos a le mai repeta aci : bărbații le știu ei bine, iar femeile, — dat fiind că nu trăim încă sub regimul dacic — le cunosc de asemenea.

* * *

Dacă însă e vorba d'o reformă, noi am propune, în acelaș sens, o alta. În loc de trei zile să se pue trei săptă-

Regele Carol 'și-a cumpărat din Moși două jucării pe cari le sucește și le 'nvirtește cum îi place, pină cind le-o strica cu desăvîrșire.

mină — dacă numărul trei este numai de cît reclamat, iar organizația să fie coprinsă în următorul proiect de lege cu un articol unic :

1) Căsătoriile nu pot funcționa între aceleași persoane de cît pe termen maximum de trei săptămîni.

La data expirării acestui termen fiecare e obligat să contracteze o alta.

... Ș'ast-fel femeile ar fi în parte toate mulțumite; bărbații aflîndu-se aproape în permanență în fața unei «situații» noi, nu vor avea timp să devie brutali, și prin urmare nici sexul frumos nu va fi expus să se «enuieze» 362 de zile neavînd cu cine «flirta», nici bieții bărbați nu vor fi trimiși unde a înțarcat dracu copii.

Ce zic feministele ?

Un Jonom

AVINT SPRE SFERA „NEÎNȚEȘILOR”

Fa, mi, re, la,
Eraî lila
Demon ispită 'n noapte
Sublime șoapte
Vibrau din stele amorate
Eterizate,
Vibrau din sărutări de raze
Trăiam : Palatul de Turcuoase
La Nil — o mare purpurie
Și tu, — simbol de reverie ;
Duet divin
De suflete ce se inchin.
Din ochi feciorizați
Ardeaî fiori electrizati
Suprem delir !...
Din flacările de safir

Un pic de rouă — l'am sorbit
Din ochi de sfinx și a tresărit
In plîsul lirei
O goană i blestemul iubirei...
La, mi, do, sol, fa diez,
Funerul crex,
Demonic ris în sfîntul ceas
Și am rămas
Cu ochii stinși un mag nebun...
Nebun !
Strigaū fantazmele — un mormînt
Un glas din vînt
Rosti atunci un imn barbar
Și iar
Am adormit pe miî de anî.

Constanța.

Ileana.

IDILĂ ARTISTICĂ

Ambii artiști : Gică la cor
Și Lița la conservator.
Sunt două mindre păsărele
Cîntînd pe două rîmurele

Și se iubesc la nebulie :
Cu cîntece el o îmbie
Și ea cu cîntece îl poartă
Cînd se despart, pînă la poartă.

— Ha! să cîntăm : do, mi, sol, la
— Oh ! viața ni-î un tralala
— Maeștrii pururi inspirați !
— Prin noi, Chopini duiosii cîntați !

— Te voi iubi pînă la moarte !
— De mine tu avea-vei par'e !...
... Și el... nu are o cravată
Iar Lița-î pururi nespălată.

C. Cosco.

«Zeflemeaua» caută, pe timpul verei,
buni depositari în localitățile : Sinaia,
Călimănești, Govora, Slănic - Moldova,
Pucioasa, Monteoru-Sărata și Bușteni.

NENOROC

Prietenului Henry M.

Hotărit, domnule, nu vă mai pot ținea
— Nu vă supărați Coana Froșo, în adevăr
am cam întirziat, dar zilele astea iaș parale.
— Nu-mi mai trebuie nici un ban, îmi
ajung două luni de zile de cînd aștept, m'am
săturat de atita așteptare... de aceea chiar
astă-zî să vă mutați, hotărit.

N'am avut vreme să zic o vorbă, căci
proprietărea mea dispăruse cit ai clipi din
ochi.

Haide băete, zic eu, caută altă odaie...
Nu stați mult pe gînduri, îmi string din
saltar citeva hîrtiute, niște începături de nu-
vele ; îmi iați «Codul», un volum din «Pla-
niol» cari scăpase nevîndute și ies în stradă.

Zic, hai s'apuc pe aici la deal, poate
găsesc vr'o odaie. După vr'o două ceasuri
de plimbare, zărese la o fereastă un afiș :
«Odaie mobilată de închiriat». Bat la ușă.
aud un lătrat ascuțit, mai bat odată, alte
lătrături și un glas pițigăeat «tac! Rosica,
vin la mama».

— Sărut mîna cuconiță, aveți de închi-
riat o odaie mobilată ?

— Da, poftim înăuntru, zice cuconița.

Dați să intru, dar «Rosica mamei» ținea
numai de cit să mi croască pantalonii —
mirosise potea dracului că-s calic. Cuconița
luă pe Rosica în brațe, o diesmerdă, o
pupă în bot... pin' se liniște.

— Odaia e mare, luminoasă, nu-î u-
medă.

— Da, e bună...

— E liniște, n'are să vă supere nimeni.
La mine au stat mulți studenți, trei zile,
de cînd s'a mutat d. Popescu, ce băiat
era, îl cunoașteți ?

— Nu, nu-l cunosc cuconiță.

— Băiat bun, nu plătea însă chiria din
care pricină nu l'am mai ținut.

— Ce fel de oameni, eu nu înțeleg

cum să stai în casa unui om fără să plă-
tești... Cit cereți cuconiță pe odaie ?

— Cu luna ?

— Da.

— 30 de franci.

— Nu-î scump ?

— Vai de mine, așa odaie mare, lumi-
noasă, nu-î umedă... liniște, ș'apoi pot să
zic în centru, faci numai două pași și ești
la tramvai.

— Ori-și cum e scumpă.

— Cite avantaje aveți ! Dar noi ne-am
luat cu vorba și stăm -n picioare, luați loc,
— Mersi.

— Știți ce, nu metaherisiți o cafea ?

— Nu, sărut mîna.

— Cafea bună domnișorule, astăzi am
prăjit-o.

Și cuconița trecu în altă odaie, după un
moment o aud strigînd : «Bagă de seamă
Zăludo, să nu care cum-va s'o dai în foc
și să nu-mi alegi caimac.»

— Slugile astea îți scot sufletul, începu
cuconița, trebuie să le spuie de-o sută de
ori ce să facă, tare-s rele. Pînă nu 'ți-or
da cafeaua în foc, pînă n'or strica o ceașcă,
o farfurie, nu se poate..

— Rele, rele cuconiță.

— Ș'apoi dacă ar fi numai atita, dar trebuie
să-ți mai ciupească 10, 15 bani din piață,
să-ți umble cu deștele prin gavanoasele cu
dulceți, s'asculte pe la ușă cînd îți vine
cine-va, că de multe ori zic mai bine fără
slugi, mai ales cînd ești singură.

— Nu sunteți măritată ?

— Is văduvă, iacă acu în postul Sintă-
Măriei se implinesc șase ani de cînd a
murit dumnealui, și vezi dumneata numai
în casă stați, par'că aș fi în doliu numai
de trei zile, dacă nu-mi place să mă duc ;
în schimb am prietene, vin des și jucăm cite
o leacă de maus. Da' cu odaia cum rămîne ?

— 30 de franci e prea scumpă.

— Nu-î scumpă de loc, domnișorule,
odaie mare, nu-î umedă...

— Luminoasă... Văd toate astea, dar e
scumpă, unde am stat plăteam numai 20
de franci.

— Hm, mă mir, și unde ați stat ?

— La una Coana Froșo, strada 11 Co-
costirici.

— Nu care cum-va la Froșo Zăhărescu ?

— Ba da, zic eu încurcat, căci cuco-
nița începu să riză cu hohote...

— Nu ești dumneata atunci d. Versu-
reanu, nu scrii dumneata pe la gazete ?

— Ba eu sunt acela, cuconiță.

Aș fi șters-o, dar nu-mi găseam pălăria,
— Ș'apoi, domnișorule, vreți să te muți
la mine ? Ce, la Froșo nu-ți mai place ?
Te știu, dom'le, pe de-a rostu de la Froșo,
acuș trebuie să vie și ea să facem un maus.

— Sărut mîna, cuconiță, sărut mîna...

Îmi iați pălăria, și în grabă nici nu gă-
seam ușa. Am mai auzit în urmă hămăe-
lele Rosicăi și glasul pițigăeat al cucoanei :

— Nu-ți bei cafeaua, domnișorule ?

Sica.

Pe timpul verei „Zeflemeaua” face
abonamente și pe 3 luni.

Costul : 2 lei.

IDEAL ȘI REAL

«Poetul Radu D. Rosetti, a fost
numit procuror pe lângă... etc.
(Ziarele).

'Mi-aduc aminte de poetul
Ce find ales ca împărat,
Călcînd pe legile tirane,
Toți criminalii — a grațiat.

Și-acum poetul ce visase
Avea..., azi e procuror :
Ași vrea s'aud ce-are să spună
D'un acusat pentru omor.

D'un maltratat ce se revoltă
Contra ciocoiiului nedrept,
Și într'o noapte la răspintii
'I nplintă un cuțit în piept !

Sau d'un sărman ce n'avingd piine
Pentru copii, făcu omor ;
In asprul său requisitoriu
Ce-ar spune, domnul procuror ?...

Chic.

Zilele acestea va apare :

REVISTA TEATRELOR

Director : IOAN I. LIVESCU

Numărul acesta fiind dublu va cuprinde o bo-
gată și variată materie cu diterite ilustrațiuni.

„SERVICIUL PARTICULAR”

Dacă pentru un cititor de ziare tre-
buie să fie o plăcere mai mare, atunci
cînd se petrece cite un eveniment în-
semnat, e să citească telegramele și in-
formațiile «serviciilor particulare» ale
gazetelor care se laudă cu dinsele.

De-o pildă, dv., care ați citit cu ne-
răbdare toate telegramele asupra celor
întimplate la Belgrad, știți cum au fost
uciși regele și regina Serbiei ?

Să cităm telegramele faimoaselor «ser-
viciu».

Ora 1.—Regele și regina au fost uciși
în grădina palatului. Apoi s'a pornit
măcelul. Sunt 300 de cadavre.

Ora 2.—Contrariu celor spuse regele
și regina au fost împușcați în palat. Nu
sunt de cit 20 de morți.

Ora 3.—Regele n'a fost împușcat în
palat, ci în balconul palatului. Regina
era lângă dînsul și a fost împușcată și
dînsa.

N'au mai fost uciși de cit alte 12 per-
soane între care toți miniștrii.

Ora 4.—Regina a fost ucisă cu secură,
nu împușcată. Nu este adevărat că au
fost omorîți toți miniștrii.

Ora 5.—Pînă în momentul acesta
nu se cunoaște exact modul cum s'a
comis asasinarea perechei regale.

Ultima oră.—Cititorii cari au apre-
ciat bogatul și complectul nostru ser-
viciu telegrafic... etc., etc.

... Cum n'aiba am mai ști ce se pe-
trece dacă n'ar mai fi și serviciile astea.

Ac.

Șcena reprezintă interiorul unui vagon al trenului *de plăcere* (?) care a circulat în ziua de Rusalii pentru tirnosirea minăstirei Sinaia.

LA ȘOSEA

Ședea pe-o banc'aproape de-un boschet,
Dar cu umbreluța ei liliachie
Sciea'n nisip — dorind poate să vie
Bobocul său — cu ochii'n spre «Bufet»

Parfumul florilor de tei te'mbie...
M'a fermecat cu zîmbetu'î șiret...
Mai știi?!... Ce dracu!... Doar nu sunt cochet
Să'ncere... «Te-ador, fecioară azurie!...»

— Icoana, candela și parastasu...
Și pin's'o șterg mă și'ncălțase tat-su.
— Pardon!.. Scuzați!.. Ași!.. El căra de zor.

D'abia scăpai din delicata'î mină...
Și-am stat în pat o'ntreagă săptămînă ..
Tat-su și-acum m'o fi gîndind cu dor.

Unchiu Pepi

Administrația ziarului «Zeflemeaua»
roagă pe d-nii abonați, cari sunt în in-
tîrziere cu plata abonamentului, să a-
chite de urgență suma ce datorează.

TRĂDATĂ

Rinjește ironic schilodieul vers:
Atîtea cuvinte le-am scris și le-am șters!...
O apă mi-î fruntea și gîndul un foc.
O rimă!... Pămîntul să sta în loc;
O rimă, — să-mi pară că lumea o țîn
O, demoni, o rimă, și viața'mi v'o 'nchin!
O rimă — să-î cadă în inimă-un strop
Din care să-î crească în ochi un potop
De lacrimi — să-l ardă durerea ce o plîng!!
... Din blăstem și ură vocale să string,
Din neagră trădare consune s'adune
S'ajungă infamul din teafăr-nebun,
Să-î țipe 'n ureche un rîs nesfirșit,
Să-l sfișie 'n suflet un plîns clocotit

Dar mațele lirei în van se frămînt:
Nu ese din tocu-mi chematul cuvînt!...!

Constanța.

Ileana.

DATOR

«O gurită, numai una...»
Am rugat-o ca să-mi dea —
Foc s'a supărat șireata:
«Ce obraznic!» Și nu vrea.

«Dă-mi-o cu'mprunat atunci...»
A zîmbit draga ușor —
Și mi-a dat atît de multe,
Că și-acum îi sunt dator...

N. N. Beldiceanu

D. SVILOCOSICI

Licențiat în drept, avocat

STRADA FARISEULUI 8

Consultațiuni de la 8—11 a. m.

Desfacerea Produselor

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCIPELUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURÎ ALBE ȘI NEGRE
DIN VIILE

B. ȘTIRBEY
DE LA DRĂGĂȘANI

FAINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA
MERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENTA BRÎNZA
„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzetur din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMĂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A. ALT

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**

În București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

CONTRA

Constipației,

Hemoroizilor,

Indigestiei,

Greței,

Durerilor de cap,

Ametelilor

CEREȚI

ELIXIR

DE

CASCARA SCEOPUL

Aprobat de consiliul sanitar superior

FLACONUL LEI 2.50

DE VÂNZARE LA TÔTE FARMACIILE
ȘI DROGUERILE

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT
AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din «Zeflemeaua».

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI

Și cu drept cuvint, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.